

נג ותכלינה שבע שני השבע אשר היה בארץ מצרים:
 נד ותחלינה שבע שני הרעב לבוא כאשר אמר יוסף
 ויהי רעב בכל הארצות ובכל ארץ מצרים היה לחם:
 נה ותרעב כל ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה ללחם
 ויאמר פרעה לכל מצרים לכו אל יוסף אשר יאמר
 לכם תעשו: נו והרעב היה על כל פני הארץ ויפתח
 יוסף את כל אשר בהם וישבור למצרים ויחזק הרעב
 בארץ מצרים: נז וכל הארץ באו מצרימה לשבור
 אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארץ: פ פרק מב א וירא
 יעקב כי יש שבור במצרים ויאמר יעקב לבניו למה
 תתראו: ב ויאמר הנה שמעתי כי יש שבור במצרים
 רדו שמה ושברו לנו משם ונחיה ולא נמות: ג וירדו
 אחי יוסף עשרה לשבור בר מצרים: ד ואת בנימין
 אחי יוסף לא שלח יעקב את אחיו כי אמר פן יקראנו
 אסון: ה ויבאו בני ישראל לשבור בתוך הבאים כי היה
 הרעב בארץ כנען: ו ויוסף הוא השליט על הארץ הוא
 המשביר לכל עם הארץ ויבאו אחי יוסף וישתחוו לו

אֲפִים אֶרְצָה: ז וַיֵּרָא יוֹסֵף אֶת־אָחִיו וַיִּכְרַם וַיִּתְנַכֵּר
אֲלֵיהֶם וַיְדַבֵּר אֲתָם קָשׁוֹת וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֵאִן בָּאתֶם
וַיֹּאמְרוּ מִמֶּאֶרֶץ כְּנַעַן לְשֶׁבֶר־אֶכְל: ח וַיִּכַּר יוֹסֵף אֶת־אָחִיו
וְהֵם לֹא הִכָּרְהוּ: ט וַיִּזְכֹּר יוֹסֵף אֶת הַחֲלָמוֹת אֲשֶׁר חָלַם
לָהֶם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מְרַגְלִים אַתֶּם לְרֹאוֹת אֶת־עֲרוֹת
הָאָרֶץ בָּאתֶם: י וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לֹא אֲדָנִי וְעַבְדֶּיךָ בָּאוּ
לְשֶׁבֶר־אֶכְל: יא כָּלְנוּ בְנֵי אִישׁ־אֶחָד נָחֲנוּ כְּנִים אֲנַחְנוּ
לֹא־הָיוּ עַבְדֶּיךָ מְרַגְלִים: יב וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם לֹא כִי־עֲרוֹת
הָאָרֶץ בָּאתֶם לְרֹאוֹת: יג וַיֹּאמְרוּ שְׁנַיִם עָשָׂר עַבְדֶּיךָ אֲחִים
| אֲנַחְנוּ בְנֵי אִישׁ־אֶחָד בְּאָרֶץ כְּנַעַן וְהִנֵּה הִקְטַן
אֶת־אֲבִינוּ הַיּוֹם וְהָאֶחָד אֵינָנוּ: יד וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף הוּא
אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֲלֵכֶם לֵאמֹר מְרַגְלִים אַתֶּם: טו בְּזֹאת תִּבְחַנוּ
חַי פְּרַעֲה אִם־תִּצָּאוּ מִזֶּה כִּי אִם־בָּבֹא אֲחִיכֶם הִקְטַן
הִנֵּה: טז שְׁלַחוּ מִכֶּם אֶחָד וַיִּקַּח אֶת־אֲחִיכֶם וְאַתֶּם הִאָּסְרוּ
וַיִּבְחַנוּ דְבַרְיֶכֶם הָאֵמֶת אֲתֹכֶם וְאִם־לֹא חַי פְּרַעֲה כִּי
מְרַגְלִים אַתֶּם: יז וַיֹּאמֶר אֲתֶם אֶל־מִשְׁמַר שְׁלֹשֶׁת יָמִים:
יח וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי זֹאת עֲשׂוּ וְחִיו
אֶת־הָאֱלֹהִים אֲנִי יֵרָא:

Chapter 41

53. And the seven years of plenty, that was in the land of Egypt, were ended. 54. And the seven years of famine began to come, according as Joseph had said; and the famine was in all lands; but in all the land of Egypt there was bread. 55. And when all the land of Egypt was famished, the people cried to Pharaoh for bread; and Pharaoh said to all the Egyptians, Go to Joseph; what he said to you, do. 56. And the famine was over all the

face of the earth; And Joseph opened all the storehouses, and sold to the Egyptians; and the famine grew severe in the land of Egypt. 57. And all countries came to Egypt to Joseph to buy grain; because the famine was so severe in all lands.

Chapter 42

1. Now when Jacob saw that there was grain in Egypt, Jacob said to his sons, Why do you look one upon another? 2. And he said, Behold, I have heard that there is grain in Egypt; get down there, and buy for us from there; that we may live, and not die. 3. And Joseph's ten brothers went down to buy grain in Egypt. 4. But Benjamin, Joseph's brother, Jacob sent not with his brothers; for he said, Lest perhaps harm befall him. 5. And the sons of Israel came to buy grain among those who came; for the famine was in the land of Canaan. 6. And Joseph was the governor over the land, and he it was who sold to all the people of the land; and Joseph's brothers came, and bowed down before him with their faces to the earth. 7. And Joseph saw his brothers, and he knew them, but made himself strange to them, and spoke roughly to them; and he said to them, From where do you come? They said, From the land of Canaan to buy food. 8. And Joseph knew his brothers, but they knew not him. 9. And Joseph remembered the dreams which he dreamed of them, and said to them, You are spies; to see the nakedness of the land you have come. 10. And they said to him, No, my lord, your servants came to buy food. 11. We are all one man's sons; we are honest men, your servants are no spies. 12. And he said to them, No, to see the nakedness of the land you have come. 13. And they said, Your servants are twelve brothers, the sons of one man in the land of Canaan; and, behold, the youngest is this day with our father, and one is not. 14. And Joseph said to them, That is what I spoke to you, saying, You are spies; 15. Hereby you shall be tested; By the life of Pharaoh you shall not go from here, except if your youngest brother comes here. 16. Send one of you, and let him fetch your brother, and you shall be kept in prison, that your words may be proved, whether there is any truth in you; or else by the life of Pharaoh surely you are spies. 17. And he put them all together under guard for three days. 18. And Joseph said to them the third day, This do, and live; for I fear the Eternal One;